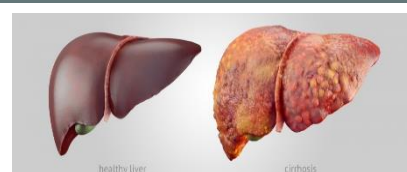

سیروز کبدی

تخریب شدن سلول های کبدی و پیدایش بافت جوشگاه در کبد را اصطلاحاً "سیروز کبدی" می نامند.

علائم بیماری:

در ابتدا کبد بزرگ و سفت همراه با درد شکم و در اواخر بیماری کبد کوچک می شود، سوءهاضمه، کاهش وزن، اختلال اجابت مزاج (به شکل یبوست یا اسهال)، بزرگ شدن شکم، بزرگی طحال و ایجاد رگه های عنکبوتی قرمز مایل به آبی در صورت و تنه بیمار از علائم دیگر می باشد.

۲۵٪ بیماران ممکن است با استفراغ خونی، خونریزی معده و یا واریس مری مراجعه نمایند.

عائمه دیررس بیماری عبارتند از: نارسائی مزمن کبد، ادم (ورم)، کاهش پتاسیم، کمبود ویتامین K، التهاب مزمن معده، خستگی شدید، اختلال اعمال مغزی.

نکاتی که بیماران باید رعایت کنند:

۱. برای وارد شدن فشار کمتر به کبد و افزایش جریان خون کبدی بیشتر استراحت کنید.
۲. رژیم غذایی پر پروتئین و پرکالری داشته باشید.
۳. ویتامین های جایگزین (مانند ویتامین K، ویتامین C، B کمپلکس و ویتامین A) به رژیم غذایی خود اضافه کنید.
۴. درجه حرارت بدن خود را به طور مداوم اندازه گیری کنید.
۵. در صورت داشتن تب از اسفنج مرطوب جهت کنترل تب و پاشویه استفاده نمایید.
۶. مایعات به اندازه کافی میل نمایید.
۷. از تماس با عفونت ها جلوگیری کنید.
۸. طبق دستور پزشک خود به علت ورم از مصرف سدیم (نمک) خود بکاهید.
۹. هر روز خود را وزن کنید.
۱۰. به دلیل وجود ورم، بی حرکتی و افزایش استعداد به عفونت پوست از مصرف صابون های تحریک کننده و نوار چسب خودداری نمایید.
۱۱. الکل را از برنامه غذایی خود حذف نمایید.
۱۲. با انجام ورزش های غیر فعال، وضعیت بدنی خود را مرتب تغییر دهید.

۱۳. مراقب مدفوع خونی باشید.

۱۴. مراقب علائم خونریزی (کبودی، خون مردگی در پوست، خدونریزی از لثه ها) باشید.

۱۵. در صورت درد شکم طبق دستور پزشک داروهای ضداسپاسم میل نمائید.

نارسائی کبدی

یکی از عوارض احتمالی می باشد که در اثر تجمع بیش از حد آمونیاک در خون و تاثیر ماده روی سوخت و ساز مغز به وجود می آید.

مراقبت:

۱. از تماس با عفونتها جلوگیری نمائید.
۲. محیط را گرم و تمیز نگه دارید.
۳. از مصرف مواد مخدر، داروهای خواب آور و الکل خودداری نمائید.
۴. داروهای تجویز شده را به موقع مصرف کنید.